

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кзз 15/06
07.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Предрага Глигоријевића, Мирослава Цветковића, Драгана Јоцића и Зорана Таталовића, чланова већа и саветника Врховног суда, Гордане Маравић, записничара у кривичном предмету против осуђеног **АА и др.**, због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру Републике Србије, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 1008/05 од 29. децембра 2005. године подигнутом против пресуде Општинског суда у Чачку К. 448/04 од 20. априла 2005. године и Окружног суда у Чачку Кж. 437/05 од 17. октобра 2005. године, у седници већа одржаној дана 07. априла 2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

УТВРЂУЈЕ СЕ да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 1008/05 од 29. децембра 2005. године **основан**, па се ПРЕИНАЧАВАЈУ пресуда Општинског суда у Чачку К. 448/04 од 20. априла 2005. године и Окружног суда у Чачку Кж. 437/05 од 17. октобра 2005. године само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што Врховни суд осуђеном Марку Класану за кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавању јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру РС применом одредаба члана 51., 52. и 53. ОКЗ **изриче**

УСЛОВНУ ОСУДУ, тако што утврђује казну затвора у трајању од 2 месеца која се неће извршити уколико осуђени у року од 1 године не учини ново кривично дело.

У случају опозива условне осуде у изречену казну затвора осуђеном АА урачунаће се време проведено у притвору од 11. маја 2004. године до 13. маја 2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Чачку К. 448/04 од 20. априла 2005. године оглашени су кривим АА и ББ због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавању јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру РС.

Првостепени суд је обојици осуђених изрекао, применом одредаба члана 51., 52. и 53. ОКЗ условну осуду, тако што је АА утврдио казну затвора у трајању од 2 месеца у коју се урачунава време проведено у притвору по решењу СУП Чачак Ку. број 393/04 од 11. маја 2004. године у трајању од 11. маја 2004. године до 13. маја 2004. године, а затим одређује да се казна неће извршити уколико осуђени у року од 1 године не учини ново кривично дело. Осуђеном ББ утврђена је казна затвора у трајању од 4 месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико осуђени у року од 1 године не учини ново кривично дело.

У другостепеном поступку решавајући о жалби општинског јавног тужиоца, Окружни суд у Чачку у пресуди Кж. 437/05 од 17. октобра 2005. године уважио је ову жалбу, преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији која је изречена ББ, тако што је овог осуђеног за наведено кривично дело осудио на казну затвора у трајању од 2 месеца. У преосталом делу првостепена пресуда је правноснажна, а жалба Општинског јавног тужиоца у Чачку изјављена у односу на осуђеног Марка Класана одбијена је као неоснована и у том делу потврђена првостепена пресуда.

Против обе нижестепене правноснажне пресуде захтев за заштиту законитости подигао је Републички јавни тужилац под бројем Ктз. 1008/05 од 29. децембра 2005. године због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 6. ЗКП с предлогом да Врховни суд утврди да је захтев основан, укине нижестепене правноснажне пресуде и предмет врати на поновно суђење.

Врховни суд је у седници већа размотрио све списе кривичног предмета заједно са побијаним правноснажним пресудама, па је оценивши наводе захтева Јавног тужиоца нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Наиме, у првостепеној пресуди, која је у односу на осуђеног АА и кривичну санкцију у виду условне осуде онако како му је изречена у тој пресуди, потврђена другостепеном пресудом, суд је утврђујући казну затвора у трајању (4 месеца) у оквиру условне осуде, осуђеном урачунао време проведено у притвору од 11. маја до 13. маја 2004. године. Тек затим одредио је рок проверавања наведене казне затвора одредивши да се казна затвора (у трајању од 4 месеца) неће извршити уколико осуђени у року од 1 године не учини ново кривично дело.

Одлуком о условној осуди на описани начин првостепени суд повредио је кривични закон – члан 396. тачка 6. ЗКП, јер су повређене одредбе у урачунавању притвора и издржане казне прописане чланом 50. став 1. ОКЗ, али се такође може утврдити да је учињена и повреда кривичног закона из члана 369. тачка 5. ЗКП, јер је одлуком о условној осуди првостепени суд прекорачио овлашћење које има по закону, изрекавши условну осуду противно наведеној одредби кривичног закона, али и противно одредбама 51. до 53. ОКЗ, које се односе на сврху условне осуде и услове и начин изрицања ове кривичне санкције.

У другостепеном поступку поводом жалбе Јавног тужиоца, ова повреда кривичног закона није отклоњена већ је у односу на осуђеног АА првостепена пресуда потврђена.

Стога је Врховни суд утврдио да је захтев за заштиту законитости основан, те преиначио првостепену, а тако и другостепену правноснажну пресуду нашавши да се ради о отклоњивим повредама кривичног закона у поступку поводом овог ванредног правног лека.

Тако је Марку Класану за кривично дело из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру РС за које је оглашен кривим у првостепеној пресуди, изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца и одређено да се она неће извршити уколико осуђени у року од 1 године не учини ново кривично дело, што је истоветна одлука када је у питању избор и висина кривичне санкције. Отклањајући учињену повреду кривичног закона Врховни суд је у засебном ставу ове пресуде одредио, да ће се у случају опозива условне осуде под законом прописаним условима (члан 54., 55., 56. и 57. ОКЗ) у изречену казну затвора осуђеном АА урачунати време проведено у притвору по наведеном решењу од 11. маја 2004. године до 13. маја 2004. године.

Због наведених разлога Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде у смислу одредбе члана 425. став 1. Законика о кривичном поступку.

Записничар, Председник већа

Гордана Маравић, с.р. судија,

Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ББ